

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

V vsak četrtak in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 6 K, pol leta 3 K in za četrt leta 1 50 K. Naročnina za leto 1919 6 K, za dve letni letnici 12 K, za tri letni letnici 18 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo "Slovenskega Gospodarja" v Mariboru. — List se dostavlja ob četrtek. — Vse "Slovenske Gospodarje" dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 12 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Kolonisti se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, Maribor. — Za inserate se plačuje od enostopne petivrtice za enkrat 24 vin., ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 16 vin. Za vsakizvesti oglas prispeva popust. V oddelku "Najlažje" stane beseda 5 vin. Parte in zahvale vsaka petivrtica 24 vin., izjave in Poslano 36 vin. — Inserati se sprejemajo do tista dneva. — Nampri reklamacije so pošiljati pravočasno.

Prvi ljudski tabor v Prekmurju.

V nedeljo, dne 17. avgusta, toréj prvo nedeljo po osvoboditvi Prekmurja po naših hrabrih četah, se je vršil v Beltincih prvi slov. ljudski tabor, kakoršnjega še naše slovensko Prekmurje ni videlo in kakor si sijajnejega in veličastnejega niti bujna domišljija predstavljati ne more.

Nad 20.000 naših vrlih Prekmurcev se je zbralo iz celega Prekmurja v naših Beltincih, da izrazi svoje nepopisno veselje in globoko hvaležnost, ker je rešeno iz tisočletnega narodnega suženjstva, rešeno izpod madžarske boljševiske strahovlade.

V avtomobilu sta se iz Radgone odpeljala poveljnik vojaških čet, podpolkovnik Uzarinac ter mariborski okrajni glavar dr. Lajnsič kot začasni civilni upravitelj Prekmurja. V vasi Bratonic pred Beltinci se je zbrala nepregledna množica slovenskih Prekmurcev, mlajina na zastavami okrašenih konjih, drugi na ozaljšanih vozovih in v kočijah, da se udeleži prihoda in slovesnega sprejema ter ukorakanja v Beltince. Na čelu sprevođa je korakal mnogopreganjani visokošolec Pavel Horvat ter mnogo domačih godb. Ko se je ustavil avtomobil z zastopnikoma vojaške in civilne oblasti, so iz tisoč gri zaorili veselja prekipevačiči živijo-klici. Z venci in zelenjem okinčane deklice so napravile špalir in slovenska deklica je dr. Lajnsiču izročila krasen šopek. Postavljenih je bilo šest slavolokov in sploh ves sprejem je bil naravno prisrčen in prekipevačič veselja svobode.

Pred okrašeno župno cerkvijo v Beltincih je bil postavljen oltar za slovesno službo božje, katero je daroval profesor dr. Kovačič iz Maribora ob številni asistenci domačih duhovnikov. Med službo božjo je oddajala salve prostovoljna legija. Po službi božji se je vršilo pred cerkvijo slavnostno zborovanje, katero je otvoril domačin Jožef Godina. Pozdravil je poveljnika vojaških

čet, ki so osvobodile Prekmurje ter civilnega komisarja dr. Lanjšica. Za njim je govoril podpolkovnik Uzarinac v zahvalo za krasen sprejem ter izjavil, da je sedaj njegova naloga končana in uprava Prekmurja preide sedaj v nevojaško oblast. Civilni komisar dr. Lajnsič je nato v krasnih besedah izjavil, da je sedaj odklenalo madžarskemu boljševisizmu za vselej ter da je zajamčena varnost življenja in imetja Prekmurcev. Narodni mučenik župnik Klekl, ki je bil od prejšnje boljševiske vlade obsojen na smrt, a je utekel, je vzbujal v spomin trpljenje Prekmurcev. Profesor dr. Kovačič je med drugim izvajal, da gre Wilsonu največja zasluga za osvoboditev Prekmurja. Nadrevizor Pušenjak prinese pozdrave SKZ in SKSZ ter ostalih slovensko-katoliških organizacij, opiše 1000 letno trpljenje Slovencev, začrta delo, katero čaka Prekmurje v bližnji bodočnosti zlasti na gospodarskem polju ter sklepčno pozdravlja Prekmurce kot globokoveren narod, kateri si je v zaupanju do Boga ohranil svojo narodnost. Govorilo je še nato več govornikov. Opoldne je bilo zborovanje zaključeno, godba je zaigrala našo narodno himno "Lepa naša domovina", katero je ljudstvo navdušeno pelo.

Po vsej pravici je prištevati ljudski tabor v Beltincih v vsakem oziru med najvažnejše trenotke v zgodovini slovenskih Prekmurcev.

Posavska nova politika.

Pri nas v Posavju je plavalo nekaj časa nekako premirje nad strankami v tem smislu, da ne bo nobena javno nastopala; le v slučaju kršenja medsebojne sprave bodo razvile tudi vse ostale svoje bojno zastavo. To tajno tišino in molk pretrgala je pa novorojenka "Samostojna kmetijska stranka", ki je začela ostavljati svojo okroglo polženo hišico in drezati s svojimi rožički na vse strani. Ta strančica je pri nas vzklila ter začela poganjati s prihodom novih ad-

vokatov v Brežice. Naš prejšnji g. dr. Stiker ni politični ravsar po naravi. Le novodošli dr. Zdolšek bi si rad okitil svojo advokatsko glavo z lavoriko originalnosti. Pa kedo bi se pustil ujeti na limanice tujcu, tega se je kmalu zavedel tudi dr. Zdolšek. Da bi lahko započel boj zoper mir in spravo, si je poiskal zaveznika v že političnem nastopu preizkušeni moči — dr. Stikerju, ki ni samo brežiški župan, da celo, nekateri se drznejo trditi, tudi okrajno glavarstvo.

Ko (za našo stranko rajni) dr. Šušteršič pri svojem že domnevanem padcu ni mogel razbiti "Slovenske Ljudske Stranke" je poiskoval vsaj potresti ter omajiti njen temelj, to se pravi, razdvojiti njene kmetijske pristaše in je pogal v boj otroka svoje jeze in strasti takozvano "Samostojno kmetijsko stranko". Tega onemoglega pritlikavca potvorjeni otroci so se vtihotapili v naš okraj ob priliki shoda županov, ko je mladi Urek iz Globokega prinesel h krstu nezakonca "Samostojno kmet. stranko". Vendar naš Urek je botroval le na papirju in za javnost, resnično pravi botri naši g. advokate so obhajali botrinjo tega političnega izrodka v prikritem ozadju. Vse pri nas strmi in se čudi nad melkošibko hrbtnico naših občinskih mož osobito Ureka, ki se je slekel Pavla ter smuknil za Savlov plašč. Da, naš za "Kmečko Zvezo" nekdanje goreče navdušeni posavski kmet podi kar na mah našo duhovščino proč od sebe, česar ne bi niti verjeli, ako bi ne stalo črno na belem. Poznamo kuma Ureka, kateremu ne zadostuje več priprosta kmetijska družba, ampak je zahrepenel v svojem povojnem ponosu po mestno advokatski. Obžalujemo vse one naše trdné kmete, ki so se dali preslepiti in si prižgali goreče sveče krog kume-ka Ureka, ki Brežičanom z glavo kima in poganja zibelko "Samostojne". Pribito povedano boji vsem kmetom brežiškega okraja: Vsi kmetijski lisjaki od dr. Glantschnigga doli do brezduarajnega ptujskega "Štajerca" in do zibelke "Samostojne" so zasledovali in se še poganjajo za

LISTEK.

iz groba v življenje.

Januš Golec.

(Dalje.)

Kriste Gospod pa, ko si je ob Lazarjevem grobu otrli solze in izmolil goreče zahvalno molitev, je stopil tik pred prijateljevo grobišče in zaklical z mogočnim glasom: »Lazar, pridi ven!« Štiri dni v grobu trohneči mrlič se je zgani ob teh budilnih besedah, že trohneče ude je mahoma prešinila moč življenja, mrtvi Lazar je vstal in zapustil grob . . . Vsi pričujoči, ki so videli ta Kristov nadčudež, so se začudili in ostrmeli nad mučeniškovo nebesko močjo, ki je vzbudila mrliča na plan življenja . . . To Lazarjevo vstajenje, kako nam žari, se zrcali in slišno odmeva iz najnovejše zgodovine naše mladostne jugoslavije.

Ne štiri dni in noči — — — stoletja je trohnel Kristov prijatelj — jugoslovanski rod — v grobovih brezpravnosti, tlačanstva in suženjstva. V svetovni borbi pa, po onih v ves svet razkričanih zmagah nemškega in madžarsko avstrijskega orožja so se Nemci in Madžari že pripogibali k tlom, da zagrabijo s svojimi morilnimi rokami mogočno težak kamen in z njim zapahnejo grob, kamor so že bili davno izročili bedni jugoslovanski narod po njih trdnem prepričanju za vso večnost. Zapri so že bili to jugoslovansko gomilo z orjaško skalo svojih nerazlišanih ofenziv, s katerimi so

podili v pogibel in smrt stotisoče naših očetov, bratov in sinov. Krvavi tempelj svetovne vojne, ta naš grob, je bil že prenapolnjen z jugoslovanskimi žrtvami, že tudi zaprt s kamnom, ki bi nam naj branil za vedno izhod iz trohnebe v življenje.

Le z zapečatenjem tega ogromnega grobišča so še malo počakali naši krvniki. A ta za nas usodepolni pečat jim je v odločilnem trenutku izvil iz rok za Jugoslovane nezabni Wilson, ki je odbil smrtni zamah nemške in avstrijsko-madžarske krvave sekire s svojo: Samoodločbo narodov! Pri tem svetovno mogočnem klicu ameriškega velikana, ki se je širil po svetu z električno bliskavico in močjo, so se stresli stebri za nas Jugoslovane od Nemcev in Madžarov postavljenega šafota, začeli so se nagibati na stran, dokler se niso zrušili in podrli za seboj tri države: Nemčijo, Avstrijo in Ogrsko, ki so ogrožale z ognjem in mečem celo Evropo.

Odmev Wilsonovega klica o samoodločbi narodov privabil je tudi naša jugoslovanska čudotvorca: dr. Kreka ter dr. Korošca pred naš grob, začela sta klicati in zvati že trohneče mrliče v vstajenje, v življenje in sicer — novo, doslej že neukušeno, samostojno in svobodno v družinski hiši Jugoslavije. Na ta čudežno učinkujoči klic naših dveh največjih narodnih budilcev smo se odzvali najprej mi najmlajši braje Slovenci, sledili so nam Hrvati, in nam že v življenje probujenim so nam odprli svoj sicer po vojni uničen in požgani, a — očetovski krov — res naši očetovski rešitelji Srbi.

Iz jugoslovanskega grobišča se ni dvignil samo en trohneči Lazar, ampak kar namah trije: Srbi, Hr-

vati in Slovenci. Vstali so ti prijatelji Kristovi res nekako čudežno, ostavili grob, se podali na plan svobode in prostosti na strmljenje in čudes vseh pri našem grobu stoječih sovražnih farizejev (Nemcev in Madžarov), pa tudi prijateljskih antantinih narodov.

Jugoslovani! Iz groba v — življenje, ali ni to veselje, bajna radost, poslušanje čarobnega odmeva nebeske glorioze?

Proklamacija samostojne in svobodne Jugoslavije bo ostala za nas in vse naše potomce bodoših stoletij praznik: Vstajenja iz groba brezpravnosti v življenje pravice!

Cemerno resni obraz se nam razbistri, srce nam začne plavati v milini, ako nam zazre oko res srčno srečnega človeka. To veselje se nam podvoji in potroji, ako se razgrne pred nami pogled na celo družbo srečno zadovoljnih. Popolna podoba, ideal sreče, pa je srečno zadovoljna družina. Tak vzor in vzgled družinske sreče nam nudi sv. evangelij v betanski družini, kateri je celo sam Sin božji izpolnjeval njeno srečo s svojo večkratno prisotnostjo. Pa tudi to družino, obžarjeno in obsevano od nebeskega radostja, je obiskala in zagrnila v črni plašč tuge in smrti roka usode. Pa štiridnevna bridka žalost te družine je nadomestilo nadčloveško, rajsko veselje, ko je prijatelj Kristov zopet se prebudil iz trohneče smrti v čar življenja.

Tudi naša v davno, davno minuli, prastari zgodovini naše pradede objemajoča jugoslovanska družinska sreča je bila skaljena, pomandrana v blato in mlakušo sužnosti in brezpravne smrti skozi stoletja.

istim starim ciljem: Razdvojiti kmete, jih visoko zaplaškati pred duhovščino, ki je doslej branila preko prezira smrti in lastnega življenja pravice in narodnost kmetijskega stanu v Sloveniji. Vendar zgradba te stene razdora in razdvoja med kmetom in duhovščino se doslej ni posrečila nobenemu, ta nakana bode izpolnila iz neizkušenih rok tudi našemu kumu Ureku iz Globokega. Posavski kmetje! Ne bodimo vihriki liki trstika, ki se zaguga tudi ob neznatnem na zunaj lahko vabljivem vetriču, kakor ga pihlja „Samostojna“ iz prs in ust kmetijskega advokata Ureka in njegovih drugov. Živ in neosahljivi vir odpomoči naših kmetijskih zahtev in teženj nam ostani naša stara in v ognju svetovne vojne preizkušena „Kmetijska Zveza“, ki je podprta s stebri Jugoslavije: dr. Krekom in Korošcem. Naš duševni vrelc nam pa ostani naše tolikanj staro od vseh priznane glasilo: „Slovenski Gospodar“, ki se nikdar ne bode klanjal novorojenim izrodkom liberalizma in umirajočega nemškutarstva, ampak bo stopal tudi v Jugoslaviji po široki cesti vere odkritosti in poštenosti. Kmetje, čuvajte se krivih, novih prerokov, ki hodijo krog vas v ovčji kmetijskih oblačilih, a znotraj pa so le zgrabljivi volkovi, naščuvani od liberalnih advokatov, katerim je bil in ostane kmet — deveta brigala

Kaj je z zvezo vojnih invalidov?

Vojni invalid spada gotovo med največje in pomilovanja vredne reveže. Toliko več ogorčenja zasluži, ako kdo hoče izrabljati take reveže v svoje sebične namene. — Čuli smo zvoniti, da se je ustanovila neka „Zveza vojnih invalidov“, ki je pa zelo skrivnostna reč, zdi se nam kot princezinja iz bajke, o kateri se pripoveduje, da živi v nekem začaranem gradu, za katerega nikdo ne ve. Vemo samo, da straši včasih po shodih, pobira denar, ne vemo pa nič, kam gre dotični denar in kdo je deležen njenih dobrot. Nedavno je pa celjska „Nova Doba“ posvetila nekoliko v ta začarani grad in kar je tam zagledala, nas je presenetilo. Po številkah, katere je navela, je razvidno, da bi se ta „Zveza“ bolj primerno imenovala: „Družba za izrabljanje invalidov“. Kar nabere za invalide, se porabi večinoma za predsednika, ki sploh nobeden invalid ni, in druge voditelje „Zveze“. Invalidi so bore malo deležni njenih dobrot. Namen „Zveze“ je, da dobi glasove invalidov za nemškutarsko-socialistično stranko in da s svojimi prejemki vzdržuje nekaj oseb, ki agitirajo za nemškutarjo, Avstrijo, Karlna in socialiste ob enem. — Zveza ni na ta očitanja, ki so podprta z dejstvi in številkami, odgovorila ničesar. Toda odgovor mora priti in ako ga ne da „Zveza“, ga mora ogorčeni javnosti dati državno pravdnštvo. Ako ni res, kar piše „Nova Doba“, mora „Zveza“ oporekati, ako je pa res, spadajo njeni voditelji pod kazenske paragrafe.

Politični pregled.

V Beogradu je dr. Ljuba Davidovič, kateremu je bila poverjena od regenta Aleksandra sestava nove vlade, upostavljal novo vlado upiraje se le na svojo Demokrasko zajednico in na socialne demokrate, ki so štel v Narodnem predstavništvu samo 11 članov. Dr. Korošec je v imenu Jugoslovanskega kluba odrekel sodelovanje pri novi vladi, ker jo smatra za preveč strankarsko in nezmožno uspešnega dela. Vkljub dejstvu, da so vladi odrekli vsi klubi in stranke izvzemši socialiste, se je vendar sestavila nova vlada, novi ministri so prisegli in se bodo v četrtek predstavili Narodnemu predstavništvu s svojim programom. Na ministrskih stolcih sedijo od predsednika Davidoviča začeni 12 članov Demokrasko zajednice in 3 socialni demokratje, ki so pomagali pri sestavi te vlade. Vlada, v kateri ste zastopani le dve stranki, pač ne bo dolgo životarila, ker bo zadevala pri vsaki priliki ob opozicijo klubov in strank, ki nimajo ministrskih sedežev v ministrstvu Davidovič. Naš dr. Korošec pa se bo, za nekaj časa prost vladnih poslov, lahko posvetil vodstvu Jugoslovanskega kluba in uspešnemu delovanju v ožji domovini.

Stanje naše vojske bi naj znašalo v mirnih časih po sklepu v Parizu 40.000 mož z rekruti vred, a brez orožnikov in carinskih uradnikov, kateri se ne štejejo med vojsko.

Nemška Avstrija se je pritožila v Pariz zoper za njo neizpeljive mirovne pogoje. Pa Renner se je vrnil na Dunaj z obvestilom: Nemški Av-

striji narekovanega mira ne morejo spremeniti in omiliti. Na čelu ogrske vlade stoječi kraljevi princ Jožef je upostavljal s pomočjo ministrskega predsednika Štefana Friedricha novo ministristvo. Dejstva kažejo kljub protivu vseh sosednih držav in republik, da bo Habsburžan Jožef postal monarh v Budimpešti. Ako se to njegovo stremljenje uresniči, bodo progane pijavke Habsburžani zopet na konju. Nova ogrska vlada zahteva od Nemške Avstrije izročitev tjakaj pobeglega boljševiškega strahovladarja Bele Kun; Nemška Avstrija se protivi tej zahtevi in ščiti lopova, ki je pri vseh grozodejstvih še pomiljenil svoje tolovajske žepa.

Boljševizem je sedaj na Madžarskem strl in izbruhnili so krvavi ljudski izgređi proti boljševikom povsod po Ogrskem. Cerkvam, katere je boljševiška vlada bila docela oropala, so vrnila sedaj vse imetje. Ogrsko delavstvo se poteguje za republiko, kmetje za kraljestvo, inteligenti so pa razcepljeni.

Italija razpisuje prisilno posojilo, katero bi jej naj prineslo lepe kupe prepotrebne denarja. Mirovna konferenca v Parizu uživala bo sedaj tri tedenske počitnice. Do zopetnega nadaljevanja pogajanj bo mirovna pogodba z Nemško Avstrijo podpisana. Guvernerjem Bulgarije je imenovan francoski general Graziani.

Gospodarske novice.

Kmetje ormoškega okraja se pritožujejo čez ormoške mesarje, da tiščijo ceno teletom in klavni živini navzdol, meso pa prodajajo po stari ceni. Znani so slučaji, da je mesar plačal tele po 3 K živo vago, meso pa je prodajal po 10 kron kg. Za debele bike so plačevali po 5 kron, meso pa so prodajali po 12 in 14 K. Pomanjkanje denarja se že tudi pri kmetih občuti, davki pa so vedno večji. Kmet proda kar ima in če je v sili po vsaki ceni. To pa ni na mestu, da se mesarji bogatijo na račun kmeta in konsumenta in s tem povzročajo nezadovoljstvo med ljudstvom. Vlada se nujno poziva, da določi in razglasi nakupno ceno za živino in prodajno ceno za meso. Mesarjem pa, ki s primernim dobičkom niso zadovoljni, se naj ustavi obrt.

Gospodarsko gibanje v Gornji Savinjski dolini. V nedeljo, dne 24. t. m., se vrši na Rečici ob Savinji v prostorih g. J. Štiglic ob dveh pop. ustanovni občni zbor „Zadruga usnjenih obrtov Gornje Savinjske doline.“ Na zborovanje so povabljeni vsi usnarji, čevijarji, sedlarji in jermernarji, ki izvršujejo svojo obrt v gornjegrajskem okraju. — Dve uri pozneje, t. j. ob štirih pop., se vrši istotam ustanovni občni zbor „Ojstrice“, tvrdke z usnjenim blagom, z. z. o. z. Na to zborovanje so povabljeni razen gori imenovanih obrtnikov načelstva gornjesavinjskih denarnih zavodov in društev, župni in občinski predstojniki ter drugi marljivi podjetniki. Želeti je z ozirom na gospodarski napredek okraja takojšnje ustanovitve obeh zadrug.

Slovenska kmetijsko-gospodarska šola v Ljubljani. Dne 6. oktobra se otvori v Ljubljani 11 mesečni tečaj slovenske kmetijske gospodarske šole. Gojenke morajo stanovati v zavodu, pouk je brezplačen, za hrano, stanovanje in sploh za vse potrebno je plačati mesečno 180 K. Prošnje za sprejem je vložiti do 15. septembra na Slov. kmetijsko družbo v Ljubljani, kjer se tudi izvejo natančnejši pogoji.

Proti pretirani carini. Vlada je nastavila za uvoz kmet. strojev, klobukov, soli, vžigalic, železa in enakih potrebnih stvari skrajno pretirano carino. Cena pridelkom pada, a to kar neobhodno rabimo pa vlada sama z nesmiselno visoko carino podražuje. Kmečke organizacije protestirajte proti takemu postopanju. Marib. Kmet. podružnica je že napravila tak sklep.

Električna sila za kmečka gospodarstva. Na zborovanju marib. Kmet. podružnice se je sprejel predlog, naj vlada skrbi, da bodo od falske elektrarne predvsem dobili kmetje in kmečki obrtniki električni silo. Naj tudi druge podružnice predložijo tak sklep.

Ali kaže letos v avgustu trte žveplati? V sled letošnjega izvanredno deževnega in hladnega poletja so naši vinogradi zaostali za najmanj štiri tedne. Tam, kjer peronospora in grozdna plesnoba še tudi sedaj močno nastopata, bi kazalo, da vinogradniki trte sedaj v avgustu še enkrat požveplajo, da se bolezen še bolj ne razširi. S trgatvijo bo pa treba letos čakati, dokler bo le mogoče, zlasti ako bo ugodna jesen, sicer bi pridelali prvovrstno — kislico.

Živalske cene zopet padajo. Cene za govejo živino so padle povprečno pri 1 kg žive teže

zopet za 50 v do 1 K. Cena je sedaj 5, 6 in 7 kron. Cena cementu, železu in drugemu blagu, ki ga rabi naš kmet, pa gre še vedno kvišku. Delavci postajajo celo vedno dražji. Seveda tega mestna gospoda in rdečkarški hujskači ne vidijo. Kmetje, organizirajte se v Kmečki Zvezi, da boste potem svoje stanovske politične organizacije sami narekovali svojim pridelkom, kakor jih narekujejo tovarnarji za svoje izdelke.

Cene za razna žita. Cene za raznovrstna žita so v Jugoslaviji nekako sledeče: Pšenica 100 kg 220—260 K, rž 200—220, ječmen 200 do 220, koruza 200—220, oves 200—220, ajda 160—180 in fižol 220—260 K za 100 kg.

Cene za les. Najvišje cene za les so nekako sledeče določene: Za mehke les 300 K za kubični meter in 420 kron za kubični meter hrastovega lesa in sicer za ogljati les. V Nemčiji so cene za les za 40—60 odstotkov višje, kakor pri nas.

Cene za skorjo in čreslovino. Cene za skorje se sedaj gibljejo med 40 K za 100 kg, za čreslovino pa med 42—44 K za 100 kg od postaje nakladanja.

Cene za kože. Cene za razne sveže živalske kože so sedaj kakor sledi: Konjske kože komad 50—70 K, goveje kože (vsakovrstne) 15—16 K za kg, telečje kože 15—16 K za kg; za suhe kozje in ovčje kože 12—16 K za komad, za kože jagnjet 6—8 K komad.

Tedenske novice.

Tabor v Sinčivasi. V Sinčivasi na Koroškem se je vršil dne 15. t. m. tabor koroških Slovencev. Udeležilo se ga je okoli 7000 ljudi. Iz Ljubljane je vozil posebni vlak Maribor v Sinčovas. Slavnosti se je udeležil tudi ljubljanski vladika dr. Ant. B. Jeglič, ki je daroval na prostem sv. mašo. Po sv. maši se je vršil velik shod, na katerem so govorili škof dr. Jeglič in nad 20 drugih govornikov iz vseh delov Slovenije. V logu se je vršila v pozno noč ljudska slavnost. Sodelovali so številni pevski zbori in vojaška godba. Žal, da je koroško slovensko ljudstvo bilo prepozno opozorjeno na to prireditve.

Kmetijski tabor v Petrovčah. Dne 15. t. m. se je vršil kmetijski tabor v Petrovčah ob velikanski udeležbi kmetijskega ljudstva. Udeležilo se ga je nad tisoč kmetov mladeničev in mladenk. Shod je brzojavno pozdravil načelnik Jug. kluba dr. Ant. Korošec. Na shodu so govorili dr. Ogrizek, g. Krajnc, župan iz Pirešice, g. Vošnjak iz Braslovč in še mnogo drugih kmetov, mladeničev in mladenk se je oglašilo k besedi. Shod je bil nujno potreben. Če kateri stan, je bilo potrebno posebno kmetiskemu stanu, da se združi v vzajemno organizacijo, da se pogovori o svojih stanovskih težnjah in potrebah. Kmetje torej niso imeli namena izzivati druge stanove, najmanj pa delavski stan, temveč pomagati samemu sebi. Zato je tembolj čudno, da so prišli na omejeni shod tudi tukajšnji socialni demokrati in na zločinsko-divjaški način motili mirno zborovanje kmetov. Niso se zadovoljili samo z nesramnimi medklici, divjim rjoventjem in tuljenjem med posameznimi govori, temveč so dali duška svoji satanski naravi z nasilnimi dejanji. Napadli so večkrat s palicami in tudi govorniški oder in se hoteli na vsak način polastiti govorniškega odra. Navalili so kakor lačni volkovi in krvoločne hijene na neustrašenega in nad vso pohvalo vstrajnega govornika dr. Ogrizeka, zasedli mimogrede za par minut govorniški oder, a vrli Savinjski kmetje in mladeniči, posebno oni iz Teharja — na čelu jim neutrašeni kmet Rebov — so kmalu odkazali pobesneli judovski zalogi zopet stare prostore na cesti pred odrom. Znoreli rdečkarji, ki po svoji podivjanosti in krvoločnosti, nikakor ne zaostajajo za najhujšimi ruskimi boljševiki in madžarskimi komunisti, so več kmetov ranili, mnoge do krvi pretepli in se sploh obnašali kakor bi že tudi na Slovenskem preklenska trojica Bela Kun, Trocki in Ljennin vlado in komando prevzeli. Najbolj trezne govore naših krščanskih kmetov so namenoma motili in izžvižgali, tako da tisti, ki so od zadaj stali, sploh slišali niso, o čem so govorniki razpravljali. Kljub vsemu svojemu satanskemu prizadevanju, niso mogli rdeči bratci kmetijskega tabora razbiti. Nasprotno čim hujši so divjali in besneli, tem večjo odpornost so pri kmetih vzbudili, da so do konca vstrajali na shodu. Tu je zmogala občudovanja vredna potrpežljivost in žilavost našega kmeta nad surovo silo podivjanih demokratov. Čeravno se kmetje niso mogli mirno dogovoriti v vseh potrebah kmetijskega